

COVID-BALKAN-TOUR

Kako gre v resnici?

Tekst in foto: Peter Podgoršek - Ferek, MK Packenstein

Proti mestu Sarande, Albanija

Dopust, počitnice, podaljšan vikend ... Mi pa smo odšli za prvomajske praznike. Rezervirana ja bila Kalabrija, pa je covid najprej odplaknil Jadrolinijin trajekt, potem pa še zaprl pot čez celinsko Italijo. Čeprav sem se Balkana že davno naveličal, devet prostih dni pa je vabilo, smo se Packensteinu odpravili ravno tja. V sili še hudič muhe žre. Poleg tega, »tu se bo že dalo kaj zmenit« in obiti ukrepe po posameznih državah ter zahteve po teh in onih testih ob prehodih meja, smo si rekli.

Osami trasi in ogledih tokrat ne bom pisal; kdor spremlja moj FB profil, je lahko bral blog, ki je nastajal vsak večer. Odkrito pa vam bom navedel svojo, oziroma našo izkušnjo, kako smo sredi tretjega covid-vala, med 24. aprilom in 2. majem, na 3.500 km dolgi poti prečkali 10 mejnih prehodov in kaj so žandarji zahtevali od nas.

Trasa naše skupine petih motorjev (šest oseb) je potekala takole: Slovenija – Hrvaška – Črna Gora – Albanija – Makedonija – Albanija – Črna Gora – Bosna in Hercegovina – Hrvaška – Slovenija. Natančneje to pomeni ob celotni obali Jadrana do meje z Grčijo, potem čez albanske planine do Prespanskega in Ohridskega jezera. Sledil je krog po Makedoniji in pod Korabom vstop nazaj v Albanijo ter vožnja po starih magistralkah do Skadarskega jezera. Od tam nazaj v Črno Goro v smeri Nikšića in po bližnjici čez Bosno nazaj v Dubrovnik in dalje proti domu. Ivek in njegova hči sta štartala dva dni pozneje in sta se skupini priključila na Ohridu, do tja pa pridrvela naravnost preko Hrvaške in Srbije. Obdelali smo torej lep kos naše nekdanje velike domovine.

Dan pred štartom smo vsi opravili brezplačen HAG test v Velenju oziroma Nazarjah, ki so ga ob prestopu Hrvaške meje uradniki seveda pogledali. Za vožnjo skozi Neumski koridor test ni bil potreben, je pa bosansko primorje treba prevoziti v 15 minutah; ne vem sicer, kako to preverjajo. Za vstop v Črno Goro se uradno potrebuje PCR test, vendar »tranzit za Albanijo« očitno pomaga. Uradno bi morali Črno Goro zapustiti v šestih urah. Kdo to preverja? Albanski žandar ob vstopu? Najbrž ne. Za državljane EU je vstop v Albanijo iz Črne Gore brez omejitev, ne zahtevajo torej nobenega testa. Enako je pri vstopu v Makedonijo iz Albanije – omejitev ni.

Pri Svetem Naumu se četrti dan snidemo z zamudnikoma, ki sta prišibala čez Srbijo. Ivan ni imel nobenega testa, sopotnica pa pretekel PCR test iz Anglije. V enem dnevu sta želela z magično besedo »tranzit« prevoziti vse do Kumanovega v Makedoniji. Čarobna beseda je zalegla tako pri Hrvatih kot pri Srbih. Ker pa sta se na makedonski meji znašla 20:15, torej 15 minut po začetku policijske ure, ju v državo niso več spustili in prespala sta v srbskem Preševu. Zjutraj težav s prestopom ni bilo

ne glede na to, da nočitev težko pojmujem kot »tranzit«.

Iz Makedonije se naslednji dan vračamo v Albanijo. Ker prihajamo iz Makedonije, smo tudi državljani EU obsojeni na 10-dnevno karanteno. Ker pa organu poglobimo, da smo v tranzitu za Črno Goro, problema ni in uradno v karanteni šibamo dalje. Tudi ta tranzit bi lahko trajal verjetno poljubno število dni in ko prečkamo črnogorsko mejo brez uradno zahtevanega PCR testa, seveda nismo deležni nobenih vprašanj, saj najavimo tranzit za Hrvaško. Bližamo se torej EU in s Hrvati morda ne bo heca. V Nikšiću opravimo HAG test za 15 € in uberemo bližnjico čez Bosno, ki uradno zahteva PCR test. Seveda nihče nič ne vpraša, saj verjetno že poznajo magičen odgovor, ki odpira vse meje: »tranzit«! Hrvati HAG test preverijo, saj smo nad Dubrovnikom in »tranzit« morda ne bi zalegel. Kolega, ki si v Sloveniji ne more privoščiti karantene, saj mora po vrnitvi nujno v službo, ne prepušča ničesar naključju in v Dubrovniku opravi PCR test. Kot to zahteva gospod Hojs, mora biti test opravljen v EU, torej črnogorski ne velja. Če bi tvegali in bi se testiral v Črni Gori,

Kako čez državne meje? Poročilo iz prve roke

bi zanj plačal 49 €, v Dubrovniku so mu ga zaračunali 153 €. Zdaj pa domov v Slovenijo, loterija 6 oseb. Trije smo prejeli 1. odmerek Astra Zenece, za nas torej problema ni. Tudi doktor, ki si je edini privoščil hrvaški PCR test, vstopi v Slovenijo brez vprašanj. Pri dveh, ki pa jima sicer karantena ne bi škodila, pa se na njuno srečo ravno tako izteče brez odredbe. Pokažeta sicer že potekel črnogorski HAG test pa lepa beseda lepo mesto najde, slovenski miličnik je razumevajoč, dobrega srca in predvsem življenjski. Morda pa smo imeli le srečo.

Za konec še opažanje, kako je epidemija videti v državah, ki smo jih prevozili. Vsem skeptikom naravnost povem, da je še kako resnična. Policijska ura je realnost povsod, kot tudi marsikje obvezne maske na prostem. Na sprehodu po Kruševu, rodnem kraju pevca Tošea Proeskega, smo zaradi želje po informacijah ogovorili policajca. Preden smo dobili odgovor, smo si morali vsi nadeti maske. Posebej v Makedoniji se zelo dosledno držijo ukrepov, policijska ura pa je stroga in brez izjem. Podobno je v Albaniji. Še največ sproščenosti smo opazili v Črni Gori. Na Hrvaškem se gostilne zapirajo ob 20. uri, takrat pa se ustavi tudi prodaja alkohola v trgovinah. Zadnji večer smo tako v Paklenici preživeli brez piva, market ni prodajal niti brezalkoholnega. Vsega vajeni ponižni Slovenci pa smo bolj ali manj rigoroznih ukrepov itak vajeni in s takojšnjo prilagoditvijo razmeram nismo imeli posebnih težav. Naše izkušnje torej kažejo, da je Balkan slovenskim motoristom prav zgledno odprt, če le uporabljamo čarobno besedo »TRANZIT«. Vrnitev v Podalpski raj brez odredjene karantene pa nam omogoča cepivo, PCR test, opravljen v »lepi njihovi« ali razumevajoč mejni organ, ki zna odločati po zdravi pameti.

Za konec pa še povabilo na vožnjo: ne ustrašite se omejitev. Epidemija sploh ni slaba za moto-potepanja. V času treh valov smo Packensteini v večjih in manjših skupinah poleg Balkana prevozili še Italijo, Francijo, Španijo, Češko, Poljsko, Slovaško. Nihče ni zbolel. Vsepovsod pa smo bili nagrajani s praznimi cestami, turističnimi znamenitostmi in z razglednimi točkami. Prenočišča so na voljo povsod, za znatno nižje cene, lastniki in gostinci so veseli vsakega gosta. Poletna večtedenska avantura že nastaja v moji glavi. Skratka, splača se podati na pot. ■

Najboljši sladoled v Dubrovniku

Testiranje v Nikšiću, Črna Gora

Na pobočju Koraba, Albanija

Sprehod po Ohridu

